

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อเนื่อง ในโรงเรียนพยาบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Factors Related to Nurses' Intention to Continuing Education in Nursing School, Lao People's Democratic Republic

พิน	ทองพาด	พย.ม.*	Phine	Thongphath	M.N.S.*
เพชรสุรีย์	ทั้งเจริญกุล	พย.ด.**	Petsune	Thungjaroenkul	Ph.D.**
ทริยาพรรณ	สุภามณี	พย.ด.***	Treeyaphan	Supamanee	Ph.D.***

บทคัดย่อ

พยาบาลในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการให้บริการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพแก่ผู้ป่วยได้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลาง 3 โรงพยาบาล จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนของแอจเซน (Ajzen,1991) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและ สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 99.48 มีการรับรู้ว่าคุณสมบัติต้องการให้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 90.58 มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 90.58 และความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอยู่ในระดับสูงร้อยละ 86.91 ผลการศึกษายังพบว่า ทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุม และความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 99.48 มีการรับรู้ว่าคุณสมบัติต้องการให้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 90.58 มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 90.58 และความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอยู่ในระดับสูงร้อยละ 86.91 ผลการศึกษายังพบว่า ทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุม และความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ผลการศึกษานี้มีประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษาพยาบาล และผู้บริหารโรงพยาบาลในการวางแผนกลยุทธ์และส่งเสริมให้พยาบาลในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลมากขึ้น

* ครูพยาบาล โรงเรียนสาธารณสุขเชียงขวาง สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

* Nurse Educator, School of Public Health, Xieng Khouang, Lao People's Democratic Republic.

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** Assistant Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University

*** อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

*** Lecturer, Faculty of Nursing, Chiang Mai University

คำสำคัญ : ความตั้งใจของพยาบาล การศึกษาต่อ โรงเรียนพยาบาล ทศนครี บรรทัดฐานกลุ่ม

Abstract

Nurses in Laos People's Democratic Republic are mostly educated at a below undergraduate level. This may be a barrier to provide effective care for patients. This research aims to study the intention and factors related to nurses' intention to continuing education in nursing school, Laos People's Democratic Republic. The participants were 191 nurses who are working in three center hospitals. The instruments of this study consisted of questionnaires developed by researcher based on the Theory of Planned Behavior proposed by Ajzen (1991). Data were analyzed by using descriptive statistics and Spearman's Rank Correlation Coefficient.

Findings of this study revealed that the proportion of participants who expressed a positive attitude toward continuing nursing education was 99.48 percent, the proportion who perceived that their peers desired them to continue education in nursing school was 90.58 percent, those who had the capacity to control barriers preventing their continuing nursing school education amounted to 90.58 percent, and those who had high intention towards continuing nursing school education amounted to 86.91 percent of the population. In addition, the study also found a significantly positive correlation between attitude, subjective norms, perceived behavioral control and nurses' intention toward continuing nursing school education.

The results of this study could be used as recommendations for nursing education administrators and hospital administrators in formulating strategies and encouraging nurses, in Laos People's Democratic Republic, to highly continued education in nursing school.

Key words: Nurses' Intention, Continuing education, Nursing School, Attitude, Norm

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลให้เกิดความรู้ ทักษะ ทักษะ และความคิดริเริ่มในการทำงาน รวมทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรพยาบาลให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ (นิตยา ศรีญาณลักษณ์, 2545) ด้วยเหตุนี้กระทรวงสาธารณสุขของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจึงได้กำหนดเป้าหมายว่าภายในปี ค.ศ. 2015 ร้อยละ 50 ของพยาบาลที่ทำงานในโรงพยาบาล

ศูนย์กลางจะต้องมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้านการพยาบาลเป็นอย่างน้อย และวางแผนที่จะลดจำนวนพยาบาลระดับต้นลง โดยการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาลระดับกลาง (ระยะเวลาการศึกษา 2 ปี 5 เดือน) เพื่อให้สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้ (กรมจัดตั้งพนักงาน, 2554)

โรงพยาบาลศูนย์กลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีจำนวน 3 แห่งตั้งอยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่มีภารกิจหลักในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยรุนแรง

และซับซ้อนในเขตพื้นที่ รวมทั้งรับผู้ป่วยที่ส่งต่อมาจากโรงพยาบาลอื่นๆ ในประเทศ (อรพิม พุทธวงษ์, 2553) ดังนั้นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลางจึงต้องมีความรู้ความสามารถทางการพยาบาลอย่างเพียงพอเพื่อที่จะให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยรุนแรงและซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จากสถิติรัฐธรรมากร กรมจัดตั้งพนักงาน (2553) พบว่าโรงพยาบาลศูนย์กลางมีพยาบาลรวมทั้งสิ้น 397 คนในจำนวนนี้มีผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ของพยาบาลทั้งหมด ที่เหลือ 364 คนมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาข้อมูลสถิติการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลางทั้ง 3 แห่งในปี ค.ศ. 2010-2012 พบว่ามีจำนวนพยาบาลที่สนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งสิ้น 52 คนหรือเฉลี่ยปีละ 17 คน (แผนกจัดตั้งโรงพยาบาลมโหสถ, 2555; แผนกจัดตั้งโรงพยาบาลมิตรภาพ, 2555; แผนกจัดตั้งโรงพยาบาลเศรษฐาธิราช, 2555) ซึ่งเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับแผนการรับนักศึกษาพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขที่กำหนดว่าในแต่ละปีจะมีการรับนักศึกษาพยาบาลใหม่ในระดับปริญญาตรีจำนวน 90 คน การที่พยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลางสนใจเข้าไปเรียนในโรงเรียนพยาบาลค่อนข้างน้อยเกิดจากสาเหตุใดยังไม่มีความชัดเจน อย่างไรก็ตามมีนักทฤษฎีพฤติกรรมเชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์จะอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรม (Fishbein & Ajzen, 1975; 1980) และสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ ได้แก่ ทิศนคติที่มีต่อพฤติกรรม (attitudes towards the behavior) บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง (subjective norm about the behavior) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง (perceived behavioral control of the behavior) ดังนั้นการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในโรงเรียนของพยาบาลลาวจึงน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความตั้งใจของพยาบาลในการเข้าศึกษาต่อ ทิศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมอุปสรรคที่มีผลต่อ

ความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อ

การส่งเสริมให้พยาบาลลาวในโรงพยาบาลศูนย์กลางมีคุณวุฒิการศึกษาพยาบาลเพิ่มขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจของพยาบาลลาวในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลและปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจของพยาบาลลาวในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล แต่ในการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาต่อทางการพยาบาลที่ผ่านมาพบว่ามีการศึกษาทัศนคติ อุปสรรคในการศึกษาต่อทางการพยาบาล (Furze & Pearcey, 1999; Malhotra, Shapero, Sizoo, & Munro, 2007; ประไพพิศ พัฒนกิจ, 2548) แต่ไม่พบว่ามีการศึกษาความตั้งใจในการศึกษาต่อและปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลมาก่อนทั้งในต่างประเทศและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนี้ขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน (A theory of planned behavior) ของแอจเซน (Ajzen, 1991) มาเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาความตั้งใจในการศึกษาต่อและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในกลุ่มพยาบาลลาวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงพยาบาลในการวางแผนส่งเสริมให้พยาบาลลาวได้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความตั้งใจของพยาบาล ทิศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมและความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนของ แอจเซน (Ajzen, 1991) และการทบทวน

วรรณกรรมมาเป็นกรอบแนวคิด โดยที่ความตั้งใจของพยาบาลลาวในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กับปัจจัย 3 ประการคือ 1) ทศนคติต่อการศึกษาคือของพยาบาล ซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อและการประเมินคุณค่าของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล 5 ประการ ได้แก่ การทำให้เกิดความสำเร็จในชีวิต เกิดความก้าวหน้าในอาชีพการงาน เกิดความรู้และทักษะที่ดีในการปฏิบัติงาน ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเกิดความมั่นคงในงานที่ทำอยู่ 2) บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง เป็นการรับรู้ว่าคนรอบข้างที่มีความสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร เพื่อนพยาบาล แพทย์ ครอบครัวและผู้ป่วยให้การสนับสนุนในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล และ 3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล 8 ประการ ได้แก่ ภาระครอบครัว ภาระงาน ค่าใช้จ่ายในการเรียน การสนับสนุนของผู้บังคับบัญชาในหน่วยงาน ความห่างไกลจากสถาบันการศึกษา หลักสูตรการพยาบาล การสูญเสียรายได้ในระหว่างการศึกษาและข้อจำกัดที่เกิดจากอายุ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ (descriptive correlational design) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลางทั้งหมดในประเทศซึ่งมี 3 แห่ง จำนวน 364 คน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยถูกสุ่มมาจากระยะเวลาการศึกษาหลักสูตรพยาบาลระดับชั้นกลาง (ระยะเวลาการศึกษา 2 ปี 5 เดือน) หรือระดับขั้นต้น (ระยะเวลาการศึกษา 2 ปี) และมีประสบการณ์ทำงานในโรงพยาบาลมากกว่า 1 ปี ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คำนวณโดยใช้วิธีการ Ratio of predictors to case ซึ่งกำหนดว่าตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยหนึ่งตัวต้องใช้ตัวอย่างจำนวน 40 คน เป็นอย่างน้อย (Tabachnick & Fidell, 2007) ในการวิจัยนี้มีตัวแปรทั้งสิ้น 4 ตัว คือ ทศนคติ บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมและความตั้งใจในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ดังนั้น

ในงานวิจัยนี้จึงต้องใช้ตัวอย่างอย่างน้อย 160 คน และเนื่องจากการเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างส่งคืนมาเองจึงอาจได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาไม่ครบตามจำนวน จึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 ตามที่ Polit & Hungler (1999) ได้ให้คำแนะนำไว้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในการวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 192 คน การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนของประชากรพยาบาลในแต่ละโรงพยาบาล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงาน

2. ทศนคติของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ แยกเป็น 2 ด้านคือด้านที่ 1 เป็นข้อคำถามความเชื่อเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลจำนวน 5 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบลิเกิร์ต 7 ระดับที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0-6 และด้านที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินผลลัพธ์ในการศึกษาต่อเนื่องในโรงเรียนพยาบาล จำนวน 5 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบลิเกิร์ต 7 ระดับที่มีค่าอยู่ระหว่าง -3 ถึง 3 การคิดคะแนนใช้ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการคูณคะแนนในด้านที่ 1 กับด้านที่ 2 ค่าคะแนนที่เป็นไปได้จากแบบสอบถามในส่วนนี้มีค่าอยู่ระหว่าง -90 ถึง 90 คะแนน การแปลผลคะแนนพิจารณาจากเครื่องหมายของคะแนนที่คำนวณได้ ถ้าคะแนนเป็นบวก หมายความว่ามีความตั้งใจต่อการศึกษาคือของพยาบาล แต่ถ้าเป็นลบ หมายความว่าไม่ตั้งใจต่อการศึกษาคือของพยาบาล

3. บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ แยกเป็น 2 ด้านคือด้านที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของบุคคลรอบข้างที่ต้องการให้เข้าศึกษาต่อจำนวน 5 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบ

ลิเกิร์ต 7 ระดับที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0-6 และด้านที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของบุคคลรอบข้างที่มีผลให้ต้องทำตามความคาดหวัง จำนวน 5 ข้อโดยแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบลิเกิร์ต 7 ระดับที่มีค่าอยู่ระหว่าง -3 ถึง 3 การคิดคะแนนใช้ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการคูณคะแนนในด้านที่ 1 กับด้านที่ 2 ค่าคะแนนที่เป็นไปได้จากแบบสอบถามในส่วนนี้มีค่าอยู่ระหว่าง - 90 ถึง 90 คะแนน การแปลผลคะแนนพิจารณาจากเครื่องหมายของคะแนนที่คำนวณได้ ถ้าคะแนนเป็นบวก หมายความว่าบุคคลรอบข้างมีการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล แต่ถ้ามีค่าเป็นลบ หมายความว่าบุคคลรอบข้างไม่สนับสนุนให้ศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล

4. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมปัจจัยเกี่ยวกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ แยกเป็น 2 ด้านคือด้านที่ 1 เป็นข้อคำถามความเชื่อว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อจำนวน 8 ข้อโดยแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบลิเกิร์ต 7 ระดับที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0-6 และด้านที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ระดับความสามารถของตนในการควบคุมปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อ จำนวน 8 ข้อโดยแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบลิเกิร์ต 7 ระดับที่มีค่าอยู่ระหว่าง -3 ถึง 3 การคิดคะแนนใช้ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการคูณคะแนนในด้านที่ 1 กับด้านที่ 2 ค่าคะแนนที่เป็นไปได้จากแบบสอบถามในส่วนนี้มีค่าอยู่ระหว่าง - 114 ถึง 114 คะแนน การแปลผลคะแนนพิจารณาจากเครื่องหมายของคะแนนที่คำนวณได้ ถ้าคะแนนเป็นบวก หมายความว่าพยาบาลรับรู้ว่าคุณมีความสามารถในการควบคุมอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาต่อ แต่ถ้าคะแนนเป็นลบ หมายความว่าพยาบาลรับรู้ว่าคุณไม่มีความสามารถในการควบคุมอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาต่อ

5. ความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 3 ข้อแต่ละข้อเป็นลักษณะคำถามแบบลิเกิร์ต 7 ระดับ มีค่าคะแนนแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0-6 การคิดคะแนนใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย และกำหนดเกณฑ์ในการจัดระดับความตั้งใจ

ในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลเป็น 3 ระดับ ดังนี้ มีความตั้งใจในระดับมาก (คะแนนอยู่ระหว่าง 4.01-6.0) มีความตั้งใจในระดับปานกลาง (คะแนนอยู่ระหว่าง 2.01-4.0) และมีความตั้งใจในระดับต่ำ (คะแนนอยู่ระหว่าง 0.0-2.0)

แบบสอบถามข้างต้นในทุกส่วนยกเว้นส่วนที่ 1 ที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล คณะผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 1.0, 1.0, .95, .87 ตามลำดับ และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้กับพยาบาลจำนวน 20 คนที่ทำงานในโรงพยาบาลแม่และเด็กซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ไม่ใช่ตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .84, .79, .93, .83 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลภายหลังการได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์กลางทั้งสามแห่ง โดยคณะผู้วิจัยใช้วิธีการเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการเก็บข้อมูลและขอถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัย ถ้ากลุ่มตัวอย่างปฏิเสธการตอบแบบสอบถามก็จะสุ่มตัวอย่างใหม่ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือ คณะผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามที่เตรียมไว้เป็นชุดๆให้กับพยาบาลและแจ้งว่าเมื่อตอบเสร็จให้ปิดผนึกและนำมาใส่ไว้ในกล่องที่คณะผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ในแต่ละหอผู้ป่วย และจะมารับคืนแบบสอบถามภายใน 1 สัปดาห์ รวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 2 เดือน

คณะผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 191 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 99.5 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยายและสถิติสหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman correlation) เนื่องจากข้อมูลมีการกระจายในรูปแบบไม่ปกติ (non-normal distribution)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี (ร้อยละ 60.21) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 90.05) มีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 61.78) สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตรการพยาบาลระดับชั้นกลาง (ร้อยละ 62.83) ทำงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.91) ประมาณร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีเงินเดือน อยู่ระหว่าง 1,000,001-2,000,000 กีบ (4,001-8,000 บาท) และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งพยาบาล อยู่ระหว่าง 1-5 ปี

ผลการศึกษาความตั้งใจของพยาบาล ทักษะคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการ

ควบคุมที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.91) มีความตั้งใจของ พยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอยู่ในระดับ สูง รองลงมาคือมีความตั้งใจในระดับปานกลางร้อยละ 10.47 และความตั้งใจในระดับต่ำ ร้อยละ 2.62 (ตาราง ที่ 1) นอกจากนี้ยังพบว่ามากกว่าร้อยละ 90 ของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมดมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อใน วิทยาลัยพยาบาล และรับรู้ว่าการเข้าศึกษาต่อใน วิทยาลัยพยาบาล รวมทั้ง รับรู้ว่าการเข้าศึกษาต่อ มีความสามารถในการควบคุมอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนพยาบาล (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล (n=191)

ระดับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษา ต่อในโรงเรียนพยาบาล	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับสูง	166	86.91
ระดับปานกลาง	20	10.47
ระดับต่ำ	5	2.62

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษา ต่อในโรงเรียนพยาบาล (n=191)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจ ในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล	จำนวนคน (ร้อยละ)
ทัศนคติ	
- ทัศนคติที่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อ	190 (99.48)
- ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อ	1 (0.52)
บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง	
- รับรู้ว่าการเข้าศึกษาต่อสนับสนุนให้เข้าศึกษาต่อ	173 (90.58)
- รับรู้ว่าการเข้าศึกษาต่อสนับสนุนให้เข้าศึกษาต่อ	18 (9.42)
ความสามารถในการควบคุมอุปสรรค	
- รับรู้ว่ามีสามารถในการควบคุมอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อ	173 (90.58)
- รับรู้ว่าการเข้าศึกษาต่อไม่มีความสามารถในการควบคุมอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อ	18 (9.42)

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมและความตั้งใจต่อการศึกษาต่อ จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติและ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความตั้งใจ

ของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนระหว่างทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุม กับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจ ในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล	ความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อ ในโรงเรียนพยาบาล
ทัศนคติ	.43**
บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง	.43**
การรับรู้ความสามารถในการควบคุม	.57**

** $p < 0.01$

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้พบว่าร้อยละ 86.91 ของกลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลในระดับสูง (ตารางที่ 1) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายการสาธารณสุขของประเทศที่กำลังเน้นให้มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสาธารณสุขในประเทศ ด้วยการเพิ่มปริมาณแพทย์ พยาบาล และ ผดุงครรภ์ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อให้เกิดบริการสุขภาพที่มีคุณภาพแก่ประชาชน (กรมจัดตั้งพนักงาน, 2554) นโยบายดังกล่าวจึงอาจเป็นแรงกดดันให้โรงพยาบาลมีการส่งเสริมสนับสนุนให้พยาบาลเกิดความสนใจในการเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปีและมีประสบการณ์ในการทำงานทางการพยาบาลอยู่ระหว่าง 1-5 ปี จึงเป็นไปได้ที่จะมีความต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถทางการพยาบาลเพิ่มขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพและนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ในการวิจัยนี้ยังพบว่าตัวอย่างพยาบาลเกือบทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล (ตารางที่ 2) ผลที่ได้นี้แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างพยาบาลลาวในการศึกษานี้เกือบทุกคนเห็นคุณค่าของการศึกษา

ต่อและมีความเชื่อว่าการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลจะให้คุณค่าแก่ตนใน 5 ประการ ได้แก่ ความสำเร็จในชีวิต ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ความรู้และทักษะที่ดีในการปฏิบัติงาน ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความมั่นคงในงานที่ทำอยู่ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับศึกษาของ เดอซิลเลตส์ (DeSilets, 2006) ที่พบว่าพยาบาลที่เข้าศึกษาต่อมีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพการงานและมีความมั่นคงในงาน หรือการศึกษาของ แบททิสเทลลี (Battistelli, 2008) และอัลแมนน์ (Altmann, 2008) ที่พบว่าพยาบาลที่เข้าศึกษาต่อมีความต้องการที่จะก้าวหน้าในงาน ต้องการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในงานและเกิดความรู้และทักษะในการทำงานเพิ่มขึ้น การที่พยาบาลลาวส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล อาจเนื่องจากอิทธิพลของนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขที่ได้มีการกำหนดบันไดความก้าวหน้าในวิชาชีพและการพัฒนาความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะในสายการบริการที่ชัดเจน อาทิเช่น ผู้ที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถโดดเด่นจะมีโอกาสได้รับความก้าวหน้าในอาชีพได้รับตำแหน่ง และเลื่อนขั้น-ขั้นตามขั้นตอนของระบบราชการ (กรมจัดตั้งพนักงาน, 2554)

สำหรับผลการศึกษาระบาดฐานกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล พบว่าประมาณร้อยละ 90 ของกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าคุณสมบัติที่มีความคาดหวังให้ตนได้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล (ตารางที่ 2) ถือได้ว่าเป็นสัญญาณที่ดีที่แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างให้การสนับสนุนการเข้าศึกษาต่อของพยาบาลลาว ในส่วนผลการศึกษารับรู้ความสามารถในการควบคุมเกี่ยวกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ในภาพรวมผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 90.58 ของกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าคุณสมบัติในการควบคุมอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลได้ในระดับดี (ตารางที่ 2) อาจเป็นเพราะว่ากระทรวงสาธารณสุขของประเทศมีการส่งเสริมให้พยาบาลได้ศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล และให้การสนับสนุนทุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน และที่พักอาศัยแก่พยาบาล ในระหว่างการเรียนตลอดหลักสูตร (กรมจัดตั้งพนักงาน, 2554) จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนและความห่างไกลจากสถาบันการศึกษาไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่กระทรวงสาธารณสุขของประเทศให้การสนับสนุนทุนการศึกษาต่อเนื่อง (กรมจัดตั้งพนักงาน, 2554) จึงไม่น่าจะมีอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างทัศนคติบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมและความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลนั้น ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_s = .43 .43 .57$ ตามลำดับ) ผลการศึกษาที่ได้นี้สนับสนุนแนวคิดทฤษฎีทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนของแอจเซน (Ajzen, 1991) ที่กล่าวว่าความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากปัจจัย 3 ประการคือทัศนคติบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุม

การที่ทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล อธิบายได้ว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างความเชื่อกับการให้คุณค่ากับผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการแสดงพฤติกรรมและส่งผลโดยตรงให้เกิดความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมนั้น (Ajzen, 1991) เช่นเดียวกับการศึกษานี้ที่พยาบาลจะมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาก็ต่อเมื่อพยาบาลมีความเชื่อว่าการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิต มีความก้าวหน้าในอาชีพการงาน มีความรู้และทักษะที่ดีในการปฏิบัติงาน มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความมั่นคงในงานที่ทำอยู่ สอดคล้องกับการศึกษาของเจอร์แดน (Jerden, 1993) พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อ ($r = .62; p < 0.01$)

ส่วนการที่บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล อธิบายได้ว่า บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงถูกกำหนดจากความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของบุคคลรอบข้างที่มีความสำคัญต่อตนกับแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลเหล่านั้น (Ajzen, 1991) เช่นเดียวกับการศึกษานี้พบว่าบุคคลรอบข้างของพยาบาลลาวไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว หัวหน้าหอผู้ป่วย เพื่อนพยาบาล แพทย์เป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของพยาบาลเป็นอย่างมาก ผลการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ เดวิส และคณะ (Davis, Ajzen, Saunders, & Williams, 2002) ที่ว่าผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามากที่สุดคือพ่อแม่ ซึ่งมีบทบาทในการให้คำปรึกษา ให้การสนับสนุน แรงจูงใจ และการศึกษาของ แกล์ส และ ทอดด์-แอตคินสัน (Glass & Todd-Atkinson, 1999) พบว่ากำลังใจจากเพื่อนร่วมงาน และผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลไปศึกษาต่อ

สำหรับผลการศึกษาที่พบว่าการศึกษาการรับรู้ความสามารถในการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล อธิบายได้ว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมถูกกำหนดจาก

ปัจจัยสองประการ คือความเชื่อว่าจะมีอุปสรรคขัดขวางการแสดงพฤติกรรม กับการประเมินระดับความสามารถในการควบคุมอุปสรรคนั้น (Ajzen, 1991) เช่นเดียวกับการศึกษาที่พยาบาลเชื่อว่าอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าศึกษาต่อ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเรียน การสูญเสียรายได้ในระหว่างการเรียนรู้ การสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา ข้อจำกัดทางด้านอายุ ความห่างไกลของสถานศึกษา ภาระครอบครัว หลักสูตรการพยาบาล และภาระงาน แต่หากพยาบาลสามารถจัดการกับอุปสรรคต่างๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดีก็จะเกิดความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล จากการทบทวนวรรณกรรมมีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรเหล่านี้ค่อนข้างน้อย แต่มีงานวิจัยที่สนับสนุนผลการศึกษานี้ เช่นการศึกษาของเบatty (Beatty, 2001) ที่พบว่าการสนับสนุนของผู้บริหารกับจำนวนครั้งในการเข้าศึกษาและฝึกอบรมไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.133, p = 0.08$) และร้อยละ 39 ของตัวอย่างให้สัมภาษณ์ว่าผู้ร่วมงานหรือผู้บริหารไม่ได้ให้การสนับสนุนในการมาศึกษาต่อ แต่ไม่ได้มีผลต่อการตัดสินใจเข้าหรือไม่เข้ามาศึกษาต่อ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมอุปสรรคอยู่ในระดับที่ดี รวมถึงความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลอยู่ในระดับสูง ซึ่งถือว่าเป็นสัญญาณที่ดีที่ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบด้านการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลควรสนับสนุนให้พยาบาลที่

ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลางได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยการสร้างกลยุทธ์ สร้างแรงจูงใจ สนับสนุนส่งเสริมความก้าวหน้า (ให้ทุนการศึกษา อุปกรณ์สำหรับการเรียนที่จำเป็น) การเผยแพร่ข่าวสาร การให้ข้อมูลที่ไปในทางบวกเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่จะได้รับภายหลังการเข้าร่วมการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล เช่น ได้ปฏิบัติงานในบทบาทหรือตำแหน่งที่เหมาะสมกับที่ได้ศึกษามา ได้ขึ้น-ขั้นเงินเดือน และสวัสดิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ยังไม่เข้าศึกษาต่อได้เห็นแบบอย่างที่ดีอันจะนำไปสู่ความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์กลางเท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ใกล้กับแหล่งที่ตั้งของสถานศึกษาพยาบาลในประเทศ ผลที่ได้จึงอาจจะเหมือนหรือแตกต่างไปจากกลุ่มพยาบาลลาวที่อยู่ในแขวงอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากเขตศูนย์กลาง ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาความตั้งใจของพยาบาลในการศึกษาต่อ และอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาลในกลุ่มพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่อยู่ในเขตชนบท

2. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ขาดข้อมูลเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการไม่เข้าศึกษาต่อของพยาบาลลาว จึงน่าจะมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อค้นหาปัญหาดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

กรมจัดตั้งพนักงาน. (2553). *สถิติรัฐกระทรวงสาธารณสุขแยกตามชั้นวิชาเฉพาะ*. สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว: กระทรวงสาธารณสุข.

กรมจัดตั้งพนักงาน. (2554). *ยุทธศาสตร์พัฒนาพนักงานสาธารณสุข*. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน

ลาว: กระทรวงสาธารณสุข.

นิตยา ศรีญาณลักษณ์. (2545). *การบริหารการพยาบาล*. นนทบุรี: โครงการสวัสดิการวิชาการสถาบันพระบรมราชชนก.

ประไพพิศ พัฒนกิจ. (2550). ทัศนคติต่อการศึกษาต่อเนื่องทางการพยาบาลเพื่อต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและการปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคใต้. *พยาบาลสาร*, 34(3), 37-49.

- แผนกจัดตั้ง โรงพยาบาลมโหสถ. (2555). *บทรายงานการค้นคว้าเพื่อปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล และการแพทย์*. กระทรวงสาธารณสุข: โรงพยาบาลมโหสถ.
- แผนกจัดตั้ง โรงพยาบาลมิตรภาพ. (2555). *บทรายงานการประชุมทางการบริหารการพยาบาล*. กระทรวงสาธารณสุข: โรงพยาบาลมิตรภาพ.
- แผนกจัดตั้ง โรงพยาบาลเศรษฐาธิราช. (2555). *สถิติบุคลากรทางการพยาบาลวิชาชีพ*. กระทรวงสาธารณสุข: โรงพยาบาลเศรษฐาธิราช.
- อรพิม พุทวงษ์. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับความพึงพอใจ ในงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลศูนย์กลาง นครหลวงเวียงจันทน์ (การค้นคว้าแบบอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล)*. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Ajzen, I. (1991). *The theory of planned behavior*. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2), 179-211. doi:10.1016/0749-5978(91)90020-T
- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Altmann, T. K. (2008). Nurses' attitudes towards continuing formal education: A comparison by level of education and geography. *Nursing Education Perspectives*, 33(2), 80-84.
- Battistelli, A. (2008). The influence of the organisational context on training motivation. *Journal of e-Learning*, 4(1), 199-209.
- Beatty, R. M. (2001). Continuing professional education, organizational support, and professional competence: Dilemmas of rural nurses. *The Journal of Continuing Education in Nursing*, 32(5), 203-209.
- Davis, L. E., Ajzen, I., Saunders, J., & Williams, T. (2002). The decision of African American students to complete high school: An application of the theory of planned behavior. *Journal of Educational Psychology*, 94(4), 810-819.
- DeSilets, L. D. (2006). How do you know if it is really continuing education? *The Journal of Continuing Education in Nursing*, 37(3), 100-101.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, attitude, intention and behavior: An introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Furze, G., & Pearcey, P. (1999). Continuing education in nursing: A review of the literature. *Journal of Advanced Nursing*, 29(2), 355-363.
- Glass, J. C., Jr., & Todd-Atkinson, S. (1999). Continuing education needs of nurses employed in nursing facilities. *The Journal of Continuing Education in Nursing*, 30(5), 219-228.
- Jerdan, F. L. (1993). The relationship of attitude and subjective norms to intention to attend non-mandatory continuing education programs among registered professional staff nurses. *Dissertation Abstracts International*, 55-04, Section A, 833.
- Malhotra, N. K., Shapero, M., Sizoo, S., & Munro, T. (2007). Factor structure of deterrents to adult participation in higher education. *Journal of College Teaching & Learning*, 4(12), 81-90.
- Polit, D. F., & Hungler, B. P. (1999). *Nursing research: Principles and methods* (6th ed.). Philadelphia: Lippincott.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics*. Boston: Pearson.